

(अस्त्र अवादिविषयम् महाभारते इन-
पर्वं ६६ अध्यायमारभ्य इष्टव्यम् ।)
कोपासुदायतिः, युः, (कोपासुदायतः पतिः ।)
अग्रस्थतुनिः । इति पुराणम् ।
कोपाश्चकः, युः, (लोपं चाकूलोभावं चक्तिमन्त्राति ।
चक्षु + लुप् ।) ग्रन्थातः । इति इष्टव्यम् ।
कोपाश्चिका, लौ, (लोपाश्चक + छिक्या टाप् ।
अत इष्टम् ।) ग्रन्थातः । इति इष्टव्यम् । १७ ।
कोप्तः, लौ, (लुप् + इन् ।) लोपयनम् । लोतम् ।
इवमरः । (यथा, महाभारते । ११०.५५ ।
“ते तस्यावस्थे लोप्तं इष्टव्यः कुरुत्वम् ।
निधाय च भद्राजैवास्त्रवेदानागते वते । ”)
कोप्ती, लौ, (लोप्तः + विलाप् दौष् ।) लोप्तम् ।
इति इष्टव्यम् ।
कोपः, युः, (लुभ + चन् ।) अकाहा । पर-
इष्टव्यमितायः । तत्पर्यायः । इष्ट्या २ लिप्ता ३
चणः ४ लुहा ५ काहा ६ चंचा ७ गडः ८
वाहा ९ इष्ट्या १० लट् ११ मनोरथः १२
कामः १३ अभिलायः १४ । इति हेमचन्दः । १४ ।
तस्य लक्षणं यथा,—
“परदिवादिकं दृढा नेतुं यो हृदि चायते ।
अभिलायो दिव्यमेह च कोपः परिकौर्तितः ।”
इति याद्ये कियायोगसारे १५ अध्यायः । १५ ।
च च व्रजस्त्रोवराज्ञातः । यथा,—
“भूमध्यादमन्तु कोपो लोभावधरवध्यमः ।”
इति मात्ये सुखोत्पतिर्वाम ६ अध्यायः । १६ ।
च तु वाङ्कारकं यथा,—
“लोभप्रमादविचार्ये: पुरुषो वशमते चिभिः ।
तस्याज्ञोभो न कर्तव्यः प्रमादो न न विचित्रे ।”
इति गारुदे जीवितारे ११५ अध्यायः ।
अपि च ।
“चिदिवं चरकस्ते ह दारं वाश्चमात्रमः ।
कामः कोषस्याया कोभक्षकः इति लक्ष्यं लेतु ।”
इति श्रीभगवद्गीतायाम् १६ अध्यायः ।
(कोभिन्द्रियविषयकाङ्गोनि यथा,—
“कोपः प्रतिष्ठा पापस्य प्रकृतिर्वाम एव च ।
देवकोधादिवनको लोभः पापस्य कारणम् ।
कोभात् कोपः प्रभवति कोभलक्षमः प्रज्ञायते ।
कोभाज्ञोहृष्य नाश्च लोभः पापस्य कार-
णम् ।
कोभात् कोपः प्रभवति कोधाद्दोषः प्रवर्तते ।
जोहृष्य नरकं याति ग्राहकज्ञोर्पि विषयवः ।
मातरं पितरं पुत्रं भातरं वा सुहरम् ।
कोभाविदो नरो हन्ति खामिनं वा चहो-
इष्टम् ।
कोभेन तुहृष्यति कोभो चवयते द्वापाम् ।
द्वापार्ते दृस्त्रमात्रोति परचेह च मानवः ।
कोभाविदो नरो वित्तं चौदृष्टे व च चापदम् ।
इष्टं प्रभवति भार्जारो यथा व च गुहा-
इतिम् ।
प्रादेय घनिनामेव धनकोभो निरक्षम् ।

प्रश्न कोटिद्योपेतं लक्ष्यं प्रवत्तं धनः ।
नात्यर्थमर्यादेत्यथा लुभसुहे अयेच्चनम् ।
चक्षिद्वाचरत्वं कोप्तमानोद्दृच्छिष्यम् ।
लोभः लोभा विचित्रो लुभेभः सबंतो भर्तं
इष्टम् ।
कायांकांचिचारो लोभविन्दस्य वास्त्रेव ।
सत्प्रश्नमतपोभिः शक्षवदेः शाकवैदि-
भिर्विजितः ।
लोभो वत प्रविष्टः कुटिलं हृदयं किरातौ-
गाम ।
स्वेहोपपन्न इति पूर्णैदृशाविशेष-
श्राली स्वामात्रनि वसुप्रकरं निधाय ।
लक्ष्योदये तमय इष्टति पद्मवन्त्वौ
दीपा भवन्ति कुशवा बलवान् हि लोभः ।
यद्दुग्मामत्तोमटन्ति विकटं क्रामन्ति देशान्तरं
गाहन्ते गहनं वसुप्रमयनलेशं लविं लुभते ।
सेवन्ते लुभयं पतिं गच्छटावद्वृद्धः सचरं
सर्पन्ति प्रधनं धनान्तितधियक्षक्षोभविस्पू-
र्जितम् ॥ * ॥
लोभी, [न] चिः, (लोभोऽस्याक्षीति । लोभ +
इनः ।) लोभयुक्तः । तत्पर्यायः । यम्भः २
गहनः ३ लुभः ४ अभिलायुकः ५ लुभाः ६
लोलुपः ७ लोलुभः ८ । इति जटाधरः ।
लिच्छुः ९ । इति हेमचन्दः ।
लोभः, युः, (लुभये इति । लुभ + यन् ।) सुहः ।
इति हेमचन्दः । लोभनीये, चिः ।
लोभ, [न] लौ, (लुभये हिष्यते इति । ल +
“गामग्नीमनुर्योमनुरोमनुरोमनुपामनुधामन्”
उद्या ४ । १५ । इति मनिनप्रवयेन साधुः ।
भरीरस्यकेशः । तत्पर्यायः । तवृद्धम् ९ रोम
१ । इति मरः । तदुद्धम् १० तदुद्धम् ५ । इति
श्वरद्वादलौ । (यथा, सुखोपनिषदि ।
११ । १ ।
“योद्योनाभिः द्वयते इष्टते च
यथा एविकामोधधयः समवन्ति ।
यथा सतः पुरुषात् केशलोमानि
तथाक्षरात् समवतोह विश्वम् ।”
ततु गर्भस्य वष्टे मायि भवति । इति सुख-
योधः । अपि च ।
“वष्टे मायि च नारीका वैदिके नाधिकास्ति ।
उद्धरस्य यालस्य वस्त्रोमपवर्त्तनात् ।”
इति सुखतः ।
(तथास्य विट्टिः ।
“अस्यो मलानि लोभानि अवहग्नानि भवन्ति
हि ।
सन्ति यादिनि लोभानि तादानो लोभ-
कूपकाः ।
चक्षुप्रश्नद्विवृतिः स्वभावादेव यायते ।
सन्त्रिवेश्य ग्रामांकां ग्रामांके कारणान्तरम् ।”
विवृतिः विद्विः स्वभावात् इच्छरात् । सन्त्रिवेश्य
रचनाविशेषः । इति भवप्रकाशस्य पूर्वेष्वके
प्रथमे भागे ।)

लोभं, लौ, लाङ्गूलम् । इति जटाधरः । (रोभ ।
यथा, नैतिरीयसंहितायाम् । ५ । १ । ६ । २ ।
“अस्यो शत्रवायाजलोमैः संहृजतेवा वा अये-
प्रिया तर्णुर्यैदैति । ”)
लोमकरणी, लौ, मांचक्षदा । इति राजनिर्वेषः ।
लोमकरणी, युः, (लोमयुक्ती कर्णी यस्तु ।) शशकः ।
इति हेमचन्दः । (अस्त्र पर्यायो यथा,—
“लमकरणीः शशः शूली लोमकरणी विवेश्यः । ”)
इति भावप्रकाशस्य पूर्वेष्वके दितीये भागे ।)
लोमयुक्तकर्णीविशेषे, चिः ।
लोमप्राप्तं, लौ, (लोमानि हक्तीति । हन + टक् ।)
इन्द्रलुपकम् । इति भूरिप्रयोगः । टाक इति
भाषा । लोमधातके, चिः ।
लोमपादः, युः, (लोमानि पादयोर्यस्तु ।) अङ्ग-
देशीयाजविशेषः । स तु अश्वश्वसुनि-
व्यगुरः । इति रामायाम् । (अयं हि सूर्य-
पैश्चात्यस्य इश्वरस्य स्वता । विवाचमान-
नात एवास्य रामे बहुकालं अवयवः सम्भूव
तत यवाचौ काश्यपं उद्यग्नं खराद्य-
चानीय शाळां नाम इश्वरस्यक्षयामसौ इत-
वान् । इति दृष्टान्तस्य महाभारते वनपर्वति
११० अध्यायतो विशेषतो इष्टव्यम् ।)
लोमपादपूः, लौ, (लोमपादस्य पूः ।) पुरी-
विशेषः । अधुना भागलपुर इति खाता ।
तत्पर्यायः । चम्पा २ मालिनी ३ कर्णपूः ४ ।
इति हेमचन्दः ।
लोमफलं, लौ, (लोमयुक्तं फलम् ।) भयम् ।
इति राजनिर्वेषः ।
लोमविषः, युः, (लोमिविषं यस्तु ।) आव्रादिः ।
इति हेमचन्दः ।
लोमशः, युः, (लोमानि सन्त्यस्येति । लोमन् +
“लोमादिः शः । ” इति शः ।) सुनिविशेषः ।
(सुनिवरोधं तौर्यंगमनाभिलाषिः सातुरस्य
शुधिष्ठिरसातुरग्नीमनुरोमनुरोमनुधामन् ।)
मेषः । अतिलोमान्तिते, चिः । इति मेषिनौ ।
श्री, २७ । यथा,—
“कदाचिपद्मुरो द्वर्षः कदाचिलोमशः सखो । ”
इति वासुदकम् ।
(धात्रापद्मरूपकर्मविपाकात् लोमशो
भवति । यथा, महाभारते । १३ । १११ । ११६ ।
“धात्र्यं द्वत्वा तु पुरुषो लोमशः संप्रवायते । ”)
लोमशकाढा, लौ, (लोमशः काढो यस्तु ।)
कर्कटी । इति राजनिर्वेषः । (कर्कटीश्चन्दे
२स्य गुणादयो द्वातवाः ।)
लोमशपर्णिनी, लौ, (लोमशः पर्णं वर्णमस्यस्या इति
इनि । द्वैप् ।) माषपर्णी । इति श्व-
चन्दिका ।
लोमशपर्णकः, युः, (लोमशानि पृष्ठाणि यस्तु ।
कप् ।) शिरोवटः । इति राजनिर्वेषः ।
लोमशमार्जारः, युः, (लोमशः लोमवहुलो
मार्जारः ।) मार्जारविशेषः । गत्वगुला-